

MINISTEREN

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 18. maj 2017
J. nr. 2017-2835

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i brev af 28. april 2017 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L201 – Forslag til lov om ændring af færdselsloven (Ophævelse af gyldighedstid for kørekort til ældre), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål nr. 1:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. april 2017 fra Arne Dam Ravn, København SV, jf. L 201 - bilag 1.

Svar:

Arne Dam Ravn, specialkonsulent i Københavns Politi, har henvendt sig til udvalget vedrørende spørgsmål om det lægelige kørselsforbud og vurderingen af det såkaldte "førerevnekriterium" i færdselslovens § 54, stk. 2.

Jeg skal indledningsvis bemærke, at jeg ikke kan tage stilling til, hvordan konkrete overtrædelser af færdselslovens bestemmelser behandles i praksis i forbindelse med tiltale, da dette er et område, der henhører under Rigsadvokaten.

Om det lægelige kørselsforbud, fremgår det af bemærkningerne til L 201 - Forslag til lov om ændring af færdselsloven (Ophævelse af gyldighedstid for kørekort til ældre), at læger har en generel forpligtelse til at være opmærksomme på sammenhængen mellem helbred og bilkørsel hos sine patienter.

Med hjemmel i autorisationslovens § 44, der omhandler lægens pligt til at søge at afbøde faren i tilfælde af, at en patient pga. sygdom mv. er til fare for andre, har lægen en pligt til at agere, hvis en patient ikke opfylder helbredskravene til at føre motorkøretøj. Pligten er beskrevet i "Sundhedsstyrelsens vejledning af 10. oktober 2013 om vurdering af helbredskrav til førere af motorkøretøjer"

Ifølge sundhedsstyrelsens vejledning har lægen pligt til at nedlægge et såkaldt lægeligt kørselsforbud, hvis en patient har en lidelse, der ikke er forenelig med at føre det motorkøretøj, som patienten har kørekort til. Kørselsforbuddet skal journalføres, og patienten skal informeres om forbuddets varighed. Begrebet kørselsforbud anvendes, selvom lægen ikke har kompetence til at udstede et egentligt forbud med retsvirkning. Hvis lægen vurderer, at patienten ikke er indstillet på at overholde et lægeligt kørselsforbud, har vedkommende desuden

pligt til at indberette det til Styrelsen for Patientsikkerhed, ligesom lægen har pligt til at rette henvendelse til politiet i akutte situationer, hvor der er behov for uden ophold at inddrage kørekortet. Dette kan gøres uden patientens samtykke, hvis samtykke ikke er muligt at indhente, hvorimod en indberetning til Styrelsen for Patientsikkerhed kræver, at lægen søger patientens samtykke til at videregive patientens helbredsoplysninger.

Da aldersgrænsen for kørekort til ældre blev hævet i 2015 fra 70 til 75 år, blev det besluttet, at man ønskede at skærpe lægernes opmærksomhed på det lægelige kørselsforbud, så dette blev anvendt mere. Der blev i den forbindelse igangsat et arbejde med en grundlæggende revision af Sundhedsstyrelsens vejledning af 10. oktober 2013 om vurdering af helbredskrav til førere af motorkøretøjer, som skal tydeliggøre anvendelsen af det lægelige kørselsforbud i forhold til de enkelte sygdomskategorier.

I forbindelse med forslaget om afskaffelse af aldersgrænsen for kørekort til ældre, vil Transport-, Bygnings- og Boligministeriet fortsætte dette arbejde i samarbejde med Styrelsen for Patientsikkerhed. Det er tanken, at færdiggørelsen af vejledningen vil udgøre den tydeliggørelse og skærpelse af lægernes forpligtelser, der ønskes i forbindelse med lovændringen.

Det er ikke ved lovændringen i 2015 eller den aktuelle ændring foreslået andre mere gennemgribende ændringer i indretningen på kørekortsområdet, herunder i relation til politiets håndhævelse.

Jeg er opmærksom på, at der generelt kan være udfordringer i politiets arbejde i forbindelse med det lægelige kørselsforbud. Disse er dog af mere generel karakter, og relaterer sig ikke alene til ældre førere.

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet er i gang med en større gennemgang af hele kørekortområdet, hvor der generelt ses på, om reglerne kan tilrettelægges mere hensigtsmæssigt. Heri vil også – med inddragelse af de relevante myndigheder på sundheds- og retsområdet – indgå en stillingtagen til de af Arne Dam Ravn anførte udfordringer.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen